

Tek Başına Yaşanan Ölüm

– Büşra Krcn · 29 Haziran 2017

Özlemek şikayet değildir,
Pencere önünde eriyen gözlerime sor.
Çatlamış dudaklarım ince bir kayık
Saçlarımın telleri kadar naif
Üzerinde ne gemiler yürüttüm,
ama bu kez ceketimin cebi delik
su alıyor heyecanlı bir şekilde
ve batmaktayım.
Çırpınışlarım kim bilir, kaç balığı telaşa sokar?
Dalgamın boyu hangi kasabayı yıkar?
Kırmızı kiremitli evden yükseliyor çığlıklar
Gelincikler açmaz, isyana direnir...
Babamın gazete okuduğu masaya kazımışlar
idamlık resmimi
Annemin sarı eteği ile gözümü kapatmışlar
Karanlık bir ordunun atlı süvarileri göründü
Şimdi yaşanan tek başına bir ölümdür.
Aklıma; yıllanan, tozlanan, o eskimiş perdeler indi
Acı bir tebessüm,
bir an sonra gideceğim buradan...
Nice baş göz olduğum, dost bildiğim,
yâr dediklerim, kurmuşlar sırat köprümü
Altında saçlarımda yürüttüğüm gemilerim
ve şelaleye dönmüş delik cebim
Çıplak vücuduma abdest aldırıyorlar,
Sanırım ölüm içindeki son ölümüm.
İbrahim'in baltası son umudum..
Karşı dağdan bir kapı açılıyor
Mavi bir serçe yol rehberi
Yanıp sönen bir aleme doğru gidiyoruz.
Sanki cenneti görür gibiyim.
telaşlıyım, korkuyorum derken;
girmem için arkamdan itiyor Rüzgar
Karşıda ben varım
ve görünen

kırmızıya boyanmış ince bir kayık dudaklarım...

---Büşra Karacan---